

DE CONSTITUTIONNEEL.

NIEUWE 'S GRAVENHAAGSCHE COURANT.

No. 39.

Woensdag 14 November.

1855

Uitgever: C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.

Hoofd-Correspondenten: M. Schooneveld & Zoon, te Amsterdam.

Brieven franco aan het Bureau: Jan-Hendrikstraat, No. 259, te 's Gravenhage.

Deze Courant verschijnt alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

Abonnementsprijs voor 3/m. f 4.50; franco per post f 5.50.

Advertentiën van 1-6 regels f 1. Voor elken regel meer 15 cents; behalve 35 cents zegelgeld. Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden worden geplaatst tegen betaling van f 1, het zegelgeld daaronder begrepen.

De aanstaande discussiën over de Staatsbegroting.

Donderdag aanstaande zal, in de Tweede Kamer, de beraadslaging aanvangen over de Staatsbegroting voor het jaar 1856. Ofschoon die discussiën telken jare terugkeeren, blijven zij steeds het hoogste gewigt aanbieden; en het is altijd met vernieuwde belangstelling, dat men deze handeling van een der voorname takken der Wetgevende Magt gadeslaat. 't Is waar, weinige jaren zijn er, dat die beraadslaging, hoezeer soms weken achtereen gerek, iets anders heeft te weeg gebragt dan de gave aanneming der voorgedragen begrotingswetten, soms enkel met uitzondering van luttelc posten van uitgaven; maar niettemin blijft, in een constitutioneel land, de gelegenheid, waarbij aan de Regering voor den tijd van een jaar de beschikking over 's Lands penningen wordt toegestaan, altijd eene zeer gewigtige.

Zoo zijn er velen, die deze gelegenheid als de meest geschikte beschouwen, om door afstemming van eene begroting te doen blijken van hunne afkeuring der politieke gedragslijn of van bijzondere handelingen van den betrokken Minister; maar niet minder groot is het getal van hen, die (en wij scharen ons aan die zijde), zonder daarom elke wisseling van gedachte over het politieke stelsel van een Ministerie nutteloos te achten, nogtans van gevoelen zijn, dat de afstemming eener begroting buiten de redenen, in die begroting zelve gelegen, even onbillijk is als inconstitutioneel.

Onbillijk: omdat men zich ongevoelig door persoonlijke overwegingen of partijinzigten laat wegslepen, ten einde een Ministerie of een Minister te doen vallen juist bij die gelegenheid soms, waarin zijne handeling op zich zelve opene gemotiveerde afkeuring mogelijk maakt, omdat men de handeling, die op zich zelve niet anders dan goed kan genoemd worden, gebruikt als aanleiding tot een maatregel, die, onder zulke omstandigheden genomen, een onbehoorlijken dwang oplegt aan den Koning, om tusschen zijn Minister of de Tweede Kamer te kiezen. Wordt toch een belangrijke maatregel, door de Regering collectief of door een der Ministers voorgedragen, verworpen door de Kamer: dan heeft de Koning de gelegenheid, om te oordeelen of die verwerping inderdaad werd geboden in het publiek belang, ten gevolge waarvan dan ook het geëerbiedigd Hoofd van den Staat als van zelf geleid wordt tot de overtuiging, dat het Ministerie of de Minister, die zoodanigen maatregel voordroeg, door een ander behoort te worden vervangen. Maar wanneer de maatregel op zich zelf niet kan worden afgekeurd, die noodzakelijk is voor 's Lands welbegrepen belang, en die evenwel wordt verworpen, ten einde voldoening te geven aan rancunes, antipathie of partijinzigten: dan brengt men den Koning in een moeilijken toestand, waarin hij, persoonlijk niet overtuigd van de billijkheid der verwerping, gedwongen wordt om van zijn regt tot ontbinding gebruik te maken, of Staatsdienaren te ontslaan, die zijn vertrouwen genieten.

Inconstitutioneel; omdat het regt van interpellatie, bij de Grondwet aan de Kamers verleend, aan de Vertegenwoordiging de gelegenheid schenkt, om, ook in die gevallen, waar het bezwaar een bepaald onderwerp van vergeving niet treft, het Ministerie of den Minister verantwoordig te roepen. Het is bij zulke gelegenheden, dat de Kamers eigenaardig een votum behooren uit te brengen, die van hun vertrouwen of van hun wantrouwen in de Regering of in den Minister kunnen doen blijken; en het is om die reden, dat wij het afkeuren, dat eene interpellatie zoo zelden bij ons besloten wordt door hetgeen eigenlijk een onafscheidelijk geheel met de interpellatie uitmaakt: een *ordre du jour motivé*. Dan toch volgt het votum op de handeling; de Koning bezit een bepaald rigtsnoer, waarnaar hij in volle vrijheid handelen kan; het Ministerie of de Minister is in staat gesteld om zich omtrent een bepaald punt te verdedigen, om ten aanzien van eene

bepaalde aangelegenheid het vraagstuk van vertrouwen te stellen. De „zesde afdeling“ der Grondwet laat, door geen enkel woord „toe de uitlegging“ dat een *politiek gevoelen* wordt geacht de maatstaf te zijn, waarnaar eene *begrotingswet* moet worden beoordeeld. Het is dan ook, naar ons inzien, met den geest en de bedoeling der Grondwet niet overeen te brengen, wanneer eene begroting, om redenen daarbuiten gelegen, verworpen wordt, ten einde den Koning tot eene verandering van raadsliden, zijns ondanks, te dwingen.

Tot dus ver heeft de meerderheid der Nederlandsche Vertegenwoordiging het, door ons voorgestane, stelsel omhelsd; en wij vertrouwen, dat zij ook nu van die gedragslijn niet zal afwijken.

Zonderling is het, dat op afwijking van dat stelsel wordt aangedrongen, juist van die zijden, waarvan men dat het minste zou mogen verwachten.

Van eene zijde, wier sympathie voor den parlementairen regeringsvorm niet groot is en, in elk geval, evenmin als wij, de regten der Vertegenwoordiging wil zien uitgebreid ten koste van de regten der kroon. En evenwel hoort men van die zijde thans eene leer prediken, die anders vaak scherp werd afgekeurd.

Van eene andere zijde, die uit de hoogte uitroept: „die Minister moet weg, en die en die ook“, ofschoon de mannen, wier rigting wordt voorgestaan, toen deze aan het bewind waren, zoodanige verwerping ten stelligste misbillikten. „Zal — vraagt de heer THORBECKE — de meerderheid der eene of andere Kamer, ten einde den Koning te dwingen tot verandering van den persoon, den Minister als in den parlementairen ban doen? *Alle voorstellen, zijne departementen aangaande, afwijzen?* Het middel, hoe gewoon in Engeland en Frankrijk om ministers te verwerpen, aangenaam aan de Vertegenwoordiging, *ware even onregtvaardig als het doel*. Men stelt dan willekeur tegenover willekeur; men wreekt een persoonlijk onrecht op de zaak, en doet inbreuk op de constitutionele vrijheid der Kroon. Niets is ook meer geschikt om de ministeriële verantwoordelijkheid werkeloos te maken, dan wanneer de Vertegenwoordiging op de *keus van het personeel der Ministers invloed heeft*, en *dezen het begunstigde werktuig worden harer meerderheid*. Daarentegen schijnt het alleziens constitutioneel, en zal het in de meeste gevallen afdoende zijn, dat de Staten-Generaal, des noods, hun bezwaar tegen de handelingen van den Minister bij ernstig vertoog onder het oog des Konings brengen.“ (1)

Deze theorie: wij deelen haar volkomen, al is het ook dat de partij, door welke die theorie is erkend, de eerste is, die haar in de praktijk verzaakt heeft en wil verzaken.

Geene verwerping der begroting om redenen, buiten die begroting gelegen. Zorgvuldige en onpartijdige toetsing van de finantiële krachten der Natie, in verband met hetgeen de dienst van het land noodzakelijk maakt: zietdaar de taak, welke, naar onze meening, aan de Staten-Generaal bij de beoordeeling der begrotingswetten ter vervulling is opgedragen. Tot heden heeft dan ook de meerderheid der Staten-Generaal die taak niet anders begrepen, en er is geen grond om te onderstellen, dat daarin nu verandering zal gebragt worden. Het is dan ook met vertrouwen, dat wij de discussiën over de begrotingswetten te gemoet zien.

(1) Aanteek. op de Grondwet, 2e druk, Deel I, blz. 77.

Buitenland.

HET OOSTERSCH OORLOGSTOONEEL.

Uit eene den Franschen minister van marine, toegezonden mededeeling blijkt, dat de opperbevelhebber der Fransche zeemagt in de Zwarte zee, in overeenstemming met den Engelschen admiraal, den 20 Nov. bepaald heeft voor het terugkeeren der onzijdige vaartuigen, welke de Zee van Azoff zouden binnenloopen, ten einde voor te komen dat zij door

het ijs verrast en den geheelen winter opgehouden worden. aangezien de Russische scheepvaart den 15 Nov. eindigt. Het binnenloopen van de Zee van Azoff zal van genoemd tijdstip, 20 Nov., af, ook aan de handelschepen verboden zijn.

OOSTENRIJK.

De Keizer is te Weenen teruggekeerd. De staat, waarin de Aarts Hertog verkeert, is over het algemeen voldoende; maar hem is nog voortdurend rust aanbevolen.

RUSLAND.

De Keizer is den 5 ten dezer van Odessa naar Nicolaïeff teruggekeerd.

GROOT-BRITTANJE.

Sommige onzer dagbladen sporen het bestuur aan, de oploopen in Hyde Park, die thans voornamelijk uit roekeloos jong volk bestaan (*gamin de Londres*, zoo als de *Globe* ze noemt), te stuiten, door de jongelieden voor de vloot te pressen.

Men maakt met ijver vele aanstalten voor de krijgbedrijven in het volgende jaar. Er worden niet alleen mortierbooten, maar mortiervlootten in gereedheid gebragt.

De zamenstelling van het Engelsch-Italiaansch legerioen vordert thans goed; het eerste regiment moet reeds nagenoeg voltallig zijn. Ten einde aan de Italiaansche regeringen geen aanstoot te geven, mogen geen jongelieden, dan die in hun eigen land aan de werkelijke verplichtingen, nopens de lotingen, hebben voldaan, worden aangenomen.

De aanspraak, door lord Palmerston bij de installatie van den lord-mayor gehouden, levert stofte tot de redeneringen der dagbladen. De *Times*, die thans in den lof van den eersten minister uitweidt, dien hij vroeger verguisd had, ziet in zijne taal niets dan oorlog. Men weet echter, dat het den *Times* voornamelijk te doen is om de heerschende begrippen en driften van het oogeblik te vleijen.

De *Morning Chronicle*, die vaak grondiger wijze van beschouwen aan een blik in de toekomst paart, ziet in de bedoelde aanspraak niet uitsluitend den krijg, maar ook eene bijzondere waardering van den handel en het verkeer der volken, en, bovenal, eene verzekering aan de onzijdige Staten, dat men ze niet, huns ondanks, in de zaak wil betrekken, waarvoor de bondgenooten het zwaard ontbloot hebben.

Van daar, volgens de *Chronicle*, de verzekering, dat de bondgenooten bij magte zijn, om alleen den oorlog vol te houden.

De Engelsche ministeriële bladen behandelen sinds eenige dagen het vraagstuk van den vrede, en meenen dat de taal, dezer dagen door lord Palmerston gehouden, genoegzaam blijk geeft van den vasten wil der bondgenooten om met den strijd voort te gaan. De vrede hangt, volgens die bladen, af van de inwilligingen, die Rusland doen wil, en naar mate van den loop der gebeurtenissen van den krijg.

De Fransche ministeriële bladen beweren altijd, dat Keizer Alexander tot vrede gezind is, maar dat Frankrijk en Engeland die gevoelens met groote terughouding hebben ontvangen. Die bladen beweren voorts, dat Duitschland meer naar het Westen overhelt, doch de toon der Deutsche bladen is niet geschikt om dit te bevestigen, maar doet intengendeel aan het behoud der onzijdigheid gelooven.

Er is nog niets naders bekend wegens de benoeming van een minister van koloniën, (niet van oorlog zooals gister verkeerdelijk gemeld werd). Waarschijnlijk wacht men nog altijd berigt van den hertog van New-Castle.

PORTUGAL.

De jongste tijdingen uit Lissabon gewagen van de rust, welke Portugal thans geniet en de pogingen, door de regering aangewend, om de partijen, die elkander vroeger bestreden hebben, te doen ineensmelten. Twee gewezen leden der cabralistische partij, Don Carlos Mascarenhas en de heer Lobo de Mercura, zijn benoemd, de een tot adjutant des Konings en de andere tot gezant te St. Petersburg. Maar zal de jeugdige koning in zijne pogingen slagen, om de partijen wezenlijk te doen ineensmelten? Dit zal het vervolg moeten leeren. De ontwikkeling van de stoffelijke welvaart maakt steeds het voorwerp der zorg van de regering uit. De spoorweg van Cintra is met veel plegtigheid ingewijd, zoodat Portugal, Spanje en Frankrijk weldra door eene doorlopende linie kunnen vereenigd zijn en deze spoorweg gevolgelijk eene vertakking zal uitmaken van het Europeesch spoorwegnet.

De Koning, de oud-regent en de hooge staatspersonen,

